

ด่วนที่สุด

ที่ สค 0001 / ๒๖๖

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
128 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. 10400

24 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง "การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา"

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2548 เรื่อง "การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา"

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือจากสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย ที่ ปสบ.037/2549 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2549

สืบเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีที่อ้างถึง เรื่อง การเห็นชอบมาตรการและแนวทางดำเนินการจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดประชุมเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549 เพื่อรับฟังความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจากภาคราชการ นักวิชาการ และภาคเอกชน ที่ประชุมมีความเห็นว่า หากมีการใช้มาตรการและแนวทางดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว อาจเกิดภาวะการขาดแคลนแรงงานในกิจการหลายประเภทที่ใช้แรงงานต่างด้าวและบางกิจการอาจถึงขั้นต้องหยุดหรือปิดกิจการไป ในเวลาต่อมา สภาที่ปรึกษาฯ ได้รับหนังสือจากสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย เพื่อแสดงความเห็นในเรื่องนี้เช่นกัน (สิ่งที่ส่งมาด้วย)

จากการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2549 เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549 มีความเห็นว่า ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นปัญหาที่มีผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ จำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขในหลายมิติ ซึ่งคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าว (กบร.) เป็นผู้รับผิดชอบการแก้ไขปัญหาโดยตรง และมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้แสดงถึงความตั้งใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม เมื่อได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว สภาที่ปรึกษาฯ ขอสะท้อนความคิดเห็นดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีควรพิจารณาทบทวนมติดังกล่าว โดยกำหนดให้มีเวลาการเตรียมความพร้อมอีกอย่างน้อย 3 เดือน เพื่อเปิดโอกาสให้

1.1 นายจ้างที่ไม่มีโควตาการใช้แรงงานต่างด้าวและประสงค์จะขอโควตาดังกล่าว ได้มีช่วงเวลาขอโควตาจากกระทรวงแรงงาน

1.2 นายจ้างได้นำแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีบัตรประจำตัว ท.ร. 38/1 มาขึ้นทะเบียนและขอทำบัตรประจำตัวให้ถูกต้อง

1.3 นายจ้างที่มีแรงงานต่างด้าวซึ่งขึ้นทะเบียนและมีบัตรประจำตัว ท.ร. 38/1 อยู่แล้ว แต่ได้มีการเปลี่ยนนายจ้าง ได้มีโอกาสนำแรงงานดังกล่าวมาขึ้นทะเบียนใหม่ให้ถูกต้อง

1.4 หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ได้ปรึกษาหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อทบทวนมาตรการประกันตัว โดยเฉพาะอัตราค่าประกันซึ่งต้องศึกษาอย่างเร่งด่วนถึงความเหมาะสม จัดระบบควบคุมดูแลการเปลี่ยนนายจ้างและการหลบหนีงานของแรงงานต่างด้าว จัดสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงานต่างด้าว เร่งรัดมาตรการนำเข้าแรงงานต่างด้าวโดยความร่วมมือกับประเทศต้นทาง ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อให้ระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติได้จริง รวมทั้งสามารถป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากกระบวนการจัดหาและจ้างแรงงานต่างด้าวได้

ทั้งนี้ขอให้ผ่อนปรนอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เป็นอัตราเดิมที่เคยใช้ก่อนหน้านี้ เพื่อเป็นการจูงใจให้นายจ้างนำแรงงานต่างด้าวมาขึ้นทะเบียนเข้าสู่ระบบการจ้างงานที่ถูกต้องในช่วงเวลาดังกล่าว

2. คณะรัฐมนตรีควรพิจารณากำหนดให้มีผู้แทนจากภาคเอกชนในจำนวนที่เหมาะสม ร่วมเป็นกรรมการของคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าว (กบร.) ด้วย ตลอดจนพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวในระดับอำเภอ โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมเป็นกรรมการ เพื่อให้การบริหารแรงงานต่างด้าวมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนมากขึ้น

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามที่เห็นสมควรต่อไป
จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโคทม อาริยา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร 0-2612-9182 , 0-2612-9222 ต่อ 233

โทรสาร 0-2612-9179-80

สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย THAI FROZEN FOODS ASSOCIATION

92/6 ชั้น 6 อาคารสารธานี 2 ถนนสารเหนือ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500 โทร. (662) 235-5622-4, (662) 636-9001-4 โทรสาร (662) 235-5625
92/6 6th Floor Sathorn Thani II, North Sathorn Rd., Bangrak Bangkok 10500 Tel. (662) 235-5622-4, (662) 636-9001-4 Fax. (662) 235-5625
E-mail : thai-frozen@thai-frozen.or.th, Web Site : www.thai-frozen.or.th

ที่ ปสพ. 037/2549

14 กุมภาพันธ์ 2549

เลขานุการ ประธานฯ
วันที่รับ 15 ก.พ. 2549
ลำดับที่ 98
เวลา 11:57 น.

ด่วนที่สุด

เรื่อง ปัญหาแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมอาหาร

เรียน ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตามที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2548 ให้ดำเนิน การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าว
หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา โดยกำหนดให้นายจ้างต้องประกันตัวลูกจ้างต่างด้าวกรณีมีบัตร
ประจำตัวบุคคล (ทร.38/1) คนละ 10,000 บาท และกรณีไม่มีทร.38/1 คนละ 50,000 บาท เพื่อไปทำงานได้ไม่เกิน
1 ปี ทั้งนี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในเดือนมีนาคม ความละเอียดคงทราบแล้วนั้น

สมาคมฯ เห็นด้วยกับมติคณะรัฐมนตรีในการจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวที่เข้าสู่อุตสาหกรรมให้
ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดความสะดวกต่อผู้ประกอบการ และอุตสาหกรรมอาหารยังขาดแรงงานจำนวนมาก
และแรงงานไทยไม่นิยมที่จะทำงานในอุตสาหกรรมนี้ จึงยังมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าว แต่การประกันตัว
โดยกำหนดวงเงินสูงได้ส่งผลกระทบต่อโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร ทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน และเสี่ยง
ต่อการสูญเสียเงินค้ำประกันหากแรงงานต่างด้าวหลบหนี เนื่องจากยังไม่มีมาตรการป้องกันที่ชัดเจนเพียงพอ
รวมทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเรียกเก็บเงินนอกระบบได้

สมาคมฯ จึงใคร่ขอให้ท่านประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาขอลดการใช้มาตรการดังกล่าว
พร้อมทั้งทบทวนมติอีกครั้ง เพื่อมิให้โรงงานอุตสาหกรรมอาหารต้องประสบปัญหาในการดำเนินการ ซึ่งจะส่งผล
กระทบการส่งออกต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์)

นายกสมาคมฯ

เป็นประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อโปรดพิจารณา

16 ก.พ. 49

ฝ่ายประสานงานและบริการสมาชิกโทรศัพท์ 0 2235 5622-4 โทรสาร 0 2235 5625

Mission

ประเทศไทยเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมอาหารแช่เยือกแข็งของโลก โดยคำนึงถึง คุณภาพ
มาตรฐาน และสิ่งแวดล้อม

เอกสารแนบ

เอกสารแนบ 1

สรุปผลการสัมมนาการรับฟังความเห็น

เกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี

เรื่อง มาตรการและแนวทางดำเนินการ

จัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

สรุปผลการสัมมนากลุ่มย่อย(กลุ่มการใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม)

สภาพปัญหาและผลกระทบ

1. การขาดแคลนแรงงานจริง ไม่ใช่แรงงานต่างด้าวเนื่องจากค่าแรงต่ำ
2. เจ้าหน้าที่ภาครัฐบางหน่วยงานแสวงหาผลประโยชน์ ส่งเสริมให้มีการใช้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย
3. การเก็บค่าประกันแรงงานต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีสูงเกินไป ทำให้เกิดความเดือนร้อนต่อผู้ประกอบการ
4. การย้ายงาน หรือหนีงานของแรงงานต่างด้าวทำให้นายจ้างเดิมสูญเสียเงินประกัน จึงทำให้นายจ้างไม่อยากปฏิบัติตามกฎหมาย

แนวทางการแก้ไข

1. รัฐบาลควรทบทวนมติ ครม. ที่เกี่ยวกับการเก็บค่าประกันแรงงานต่างด้าว
2. ควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการต่างๆ เช่น ควรมีการจัดตั้ง "คณะกรรมการแรงงานแห่งชาติ"
3. ควรมีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวเสรีใหม่อีกครั้ง โดยมีระยะที่เหมาะสมให้สามารถจดทะเบียนได้ทันทั้งหมด และไม่ควาลดล้างแรงงานต่างด้าว ก่อนการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่มีอยู่ในประเทศให้ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้แรงงานเหล่านั้น ได้รับการตรวจสอบสุขภาพ เพื่อป้องกันปัญหาทางด้านสาธารณสุขของประเทศได้
4. รัฐควรรับผิดชอบจัดหาแรงงานต่างด้าว ให้เพียงพอ
5. ควรมีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวตลอดทั้งปี
6. ควรมีระบบการควบคุมการย้ายงานและการหนีงาน เช่น มีระบบเว็บไซต์ ใส่งหมายประจำตัว 13 หลัก เพื่อติดตามแรงงานต่างด้าวได้

สรุปผลการสัมมนากลุ่มย่อย(กลุ่มการใช้แรงงานภาคการเกษตร)

ปัญหา

- 1 เมื่อมาตรการบังคับใช้การผลิตภาคการเกษตร เกษตรทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดย่อม ไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะประกันตนผู้ใช้แรงงานต่างด้าว
- 2 มาตรการถูกกำหนดโดยแบบรัฐคิดเองทำเอง ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ
- 3 มาตรการขาดความชัดเจนในการบังคับใช้กับแรงงานแต่ละประเภท

ผลกระทบ

- 1 ขาดแรงงานในการทำกิจการโดยทันที ธุรกิจการผลิตทางการเกษตรหลายประเภท ต้องหยุดกิจการเมื่อมาตรการบังคับใช้

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

- 1 ขอให้ทบทวนมาตรการที่ออกมา โดยให้ผ่านกระบวนการเวทีสาธารณะ โดยการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกชั้นตอน
- 2 การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวให้ใช้ระเบียบและอัตราเดิมไปก่อน จนกว่าผลการทบทวนมาตรการใหม่จะแล้วเสร็จ ซึ่งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และผู้เกี่ยวข้อง
- 3 รัฐช่วยเร่งหาแรงงานถูกกฎหมายมาทดแทน
- 4 เสนอให้มีการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเป็นลักษณะ one stop service ในท้องที่ที่มีแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก
- 5 เสนอให้รัฐมีการคิดค้นเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรได้ใช้ทดแทนแรงงานในการผลิตภาคการเกษตรทุกประเภท
- 6 รัฐบาลจะต้องมีนโยบายระหว่างประเทศที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว

สรุปผลการสัมมนากลุ่มย่อย(กลุ่มการใช้แรงงานในภาคบริการ)

ปัญหา

1. ขาดแคลนแรงงานระดับต่ำไร้ฝีมือที่คนไทยไม่สนใจทำ
2. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการป้องกันแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายไม่มีความพร้อม เช่น ขาดฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่แท้จริง
3. ระยะเวลาและจำนวนเงินประกันตน 50,000 บาทไม่เหมาะสม

ผลกระทบ

1. ไม่สามารถตรวจสอบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองได้อย่างแท้จริง
2. ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมากขึ้น
3. กระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติ เพราะไม่สามารถจำกัดประเภทและจำนวนได้
4. กระทบต่อระบบการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากแรงงานไม่เพียงพอทำให้เกิดต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ไม่เอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน
5. ทำให้เกิดช่องทางคอร์รัปชันและแสวงหาผลประโยชน์จากแรงงานต่างด้าวมากขึ้น

การแก้ไข

1. ให้ชะลอการใช้มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการประกันตนออกไปอย่างน้อย 3 เดือน เพื่อให้ผู้ประกอบการปรับตัว
2. ให้ยกเลิกการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายการประกันภายใน 3 เดือน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว
3. ให้วางระบบการควบคุมการเคลื่อนย้ายหรือโยกย้ายแรงงานต่างด้าวให้ได้ผล
4. ให้กระทรวงแรงงานสำรวจความต้องการการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการอย่างชัดเจน
5. ควรมีการพิจารณากำหนดสัดส่วน เพศ เชื้อชาติ ของแรงงานต่างด้าวให้เหมาะสมแต่ละพื้นที่ เพื่อความมั่นคงและสะดวกต่อการควบคุม
6. ให้พิจารณากำหนดอาชีพที่จะสามารถจ้างแรงงานต่างด้าวได้

เอกสารแนบ 2

มติคณะรัฐมนตรี

ประจำวันที่ 20 ธันวาคม 2548

เรื่อง การจัดระบบการจ้างแรงงาน

ต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา

มติคณะรัฐมนตรี ประจำวันที่ 20 ธันวาคม 2548

เรื่อง การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบมาตรการและแนวทางดำเนินการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน จำนวน 500,000 คน ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ ดังนี้

1. ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลประเทศพม่า ลาว และกัมพูชา โดยร่วมมือกับประเทศคู่ภาคีดำเนินการให้มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานโดยถูกต้องตามกฎหมายจำนวนประมาณ 200,000 คน ซึ่งเป็นไปตามแผนบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 การรักษาความมั่นคงของรัฐ กลยุทธ์หลัก 8.3.12 ได้แก่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายให้เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศต้นทาง
2. จำนวนที่ขาดแคลนอีกประมาณ 300,000 คน ให้นำแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ซึ่งหลบหนีเข้าเมืองและอาศัยในประเทศไทยอยู่แล้วมาเข้าสู่ระบบการจ้างงาน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ให้กระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศให้คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่อยู่ในราชอาณาจักรก่อนคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวระหว่างรอการส่งกลับตามระยะเวลาที่กำหนดไม่เกิน 30 วัน
3. การประกันตัว อาศัยอำนาจตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ให้นายจ้างประกันตัวคนต่างด้าวที่มีสถานะเป็นผู้อยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวระหว่างการส่งกลับ เพื่อไปทำงานระยะเวลาที่กำหนดไม่เกิน 30 วัน
4. การขอรับใบอนุญาตทำงาน อาศัยอำนาจตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในการอนุญาตทำงานและออกใบอนุญาตทำงาน เพื่อทำงานกรรมกรและคนรับใช้ในบ้าน
5. การจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัว อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ให้กรมการปกครองจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย พร้อมจัดพิมพ์บัตรประจำตัวและใบอนุญาตทำงาน

6. กลุ่มเป้าหมาย แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทุกคนที่ทำงานกับนายจ้าง โดยไม่ได้รับอนุญาตทำงาน ทั้งที่มีหรือไม่มีบัตรประจำตัวบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (หมายเลข 13 หลัก)

7. สถานที่และระยะเวลาดำเนินการ

ระยะที่ 1 สถานที่ดำเนินการในรูปแบบศูนย์เบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ทุกจังหวัด ระยะเวลาดำเนินการ 30 วัน โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมการออกประกาศกระทรวงจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก่อนปฏิบัติการเป็นระยะเวลาประมาณ 60 วัน

ระยะที่ 2 ดำเนินการเมื่อสิ้นสุดเวลาดำเนินการในระยะที่ 1 แล้ว แต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานตามความต้องการของภาคเศรษฐกิจได้ และเพื่อเป็นการสนับสนุนการจ้างแรงงานในเขตเศรษฐกิจชายแดน ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 และสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 กลยุทธ์หลัก 8.3.10 คือการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง ผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

จึงขอความเห็นชอบเพื่อดำเนินการระยะที่ 2 โดยการจัดตั้งศูนย์ประสานงานข้อมูลและทะเบียนประวัติแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในรูปแบบศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ใน 4 จังหวัด คือ จังหวัดตาก เชียงราย ระนอง และกาญจนบุรี เริ่มทดลองดำเนินการที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ก่อนเป็นแห่งแรก เพื่อดำเนินการรับรายงานตัวและจัดทำประวัติคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ถูกจับกุมดำเนินคดีหรือเข้ามาขอตัว ให้นายจ้างประกันตัวแรงงานต่างด้าวในอัตราคนละ 50,000 บาท เพื่อการจ้างงาน รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้แก่แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ต้องการเดินทางกลับภูมิลำเนา ตลอดจนการปฏิบัติตามภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบแรงงาน ต่างด้าวตามนโยบายรัฐบาล โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าภาพดำเนินการ สำหรับงบประมาณดำเนินการในระยะแรก ให้เบิกจ่ายจากเงินนอกงบประมาณการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

8. การตรวจสอบคุณภาพ กระทรวงสาธารณสุขออกประกาศเพื่อกำหนดรายละเอียดของการตรวจสอบคุณภาพ การประกันสุขภาพ และโรคที่ห้ามทำงาน

9. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ระยะที่ 1 ให้นายจ้างประกันตัวคนต่างด้าวที่มีบัตรประจำตัวบุคคล ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือ ท.ร.38/1 อัตราค่าประกันคนละ 10,000 บาท

ระยะที่ 2 อัตราค่าประกันคนละ 50,000 บาท

ค่าตรวจสุขภาพ 600 บาท และค่าประกันสุขภาพ 1,300 บาท/คน/ปี

ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอใบอนุญาตทำงาน ฉบับละ 100 บาท ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานไม่เกิน 3 เดือน 450 บาท เกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน 900 บาท และเกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี 1,800 บาท

10. มาตรการรองรับ

- ปรามปราม จับกุม ดำเนินคดีนายจ้างและแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง ทั้งระหว่างดำเนินการและสิ้นสุดการดำเนินการ รวมทั้งมาตรการการผลักดันส่งกลับประเทศให้มีประสิทธิภาพ

- ดำเนินการปรามปราม จับกุมนายจ้างและผู้ให้ที่พักพิงแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง โดยประสานขอความร่วมมือจากกระทรวงยุติธรรมใช้มาตรการลงโทษนายจ้างในการพิจารณาโทษสั่งปรับนายจ้างในอัตราสูงสุด

- สกัดกั้นการเข้ามาใหม่ของคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองอย่างเข้มงวด

- เร่งรัดการนำเข้าแรงงานรายใหม่โดยถูกต้องตามกฎหมาย

พร้อมกันนี้ ให้กระทรวงแรงงานรับข้อสังเกตของคณะกรรมการแรงงานสภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการต่อไปดังนี้

1. ลดปริมาณแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายในพื้นที่จังหวัด
ชั้นใน

2. นำเข้าแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้องโดยใช้หนังสือเดินทาง (Passport) เข้ามาทดแทนพื้นที่จังหวัดชั้นใน

3. เพื่อลดปัญหาการลักลอบเข้าสู่เมืองชั้นในของแรงงานต่างด้าวที่เข้มขัน/รุนแรง

4. เพื่อวางแผนการลดจำนวนแรงงานต่างด้าวในภาคอุตสาหกรรมจังหวัดชั้นในหมดไปภายใน 5-10 ปี

5. เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมเข้มข้นจากเมืองชั้นในของประเทศออกสู่เขตอุตสาหกรรมชายแดน

6. การจัดตั้งอุตสาหกรรมชายแดนเป็นเสมือนเขื่อนที่ช่วยสกัดกั้นคนต่างด้าวในการลักลอบเข้าเมือง ชั้นใน ช่วยลดปัญหาทางด้านความมั่นคง สาธารณสุข ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นการประหยัดงบประมาณของประเทศในระยะยาวที่จะต้องใช้กับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในระยะยาว

7. เพื่อสร้างปัจจัยดึงดูดแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายจากจังหวัดชั้นในกลับออกมาสู่จังหวัดชายแดน เพื่อช่วยต่อการบริหารจัดการควบคุมและผลักดันส่งกลับในอนาคต

8. เพื่อเป็นแนวทางที่จะเคลื่อนย้ายฐานการผลิตในอุตสาหกรรมบางประเภทที่ต้องใช้แรงงานเข้มข้น หรือต้องอาศัยวัตถุดิบของประเทศเพื่อนบ้านในระหว่างที่ประเทศเพื่อนบ้านยังไม่มีความพร้อมหรือขาดความเชื่อมั่นต่อ นักลงทุน

9. เพื่อเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือในการตกลงยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ (ACMECS) ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

10. มีแผนรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้านแรงงานของชาติในการบริหารคนหลบหนีเข้าเมือง การปฏิบัติจะต้องมีผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ มีอำนาจตัดสินใจรู้ข้อมูล จะตั้งเป็นคณะกรรมการบริหาร (Board) ก็ได้

11. กระทรวงแรงงานควรมีหน้าที่ดูแลแรงงานต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) เท่านั้น ผู้หลบหนีเข้าเมืองต้องอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายความมั่นคง เช่น สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ และกระทรวงกลาโหม เป็นต้น

12. นายจ้างผู้ใช้แรงงานต่างด้าวต้องรับภาระค่าใช้จ่ายของคนต่างด้าวฝ่ายเดียวทุกเรื่อง เช่น ค่ารักษาพยาบาล

13. จำกัดพื้นที่การอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าวไม่ควรอนุญาตให้ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีการกำหนดเขตพื้นที่การใช้แรงงานต่างด้าว

14. ใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบ โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สแกนผ่านตา ลายพิมพ์นิ้วมือ เสนอใช้เทคโนโลยีใหม่ เลิกทำบัตรแบบเดิม ถ้ามีบัตรประจำตัวควรแตกต่างจากบัตรประจำตัวคนไทย เช่น มีขนาดใหญ่กว่า มีสีแตกต่างกัน

15. ปฏิบัติตามปฏิญญาสากลเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ให้กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดูแลแรงงานต่างด้าว ควรมีโรงพยาบาลพิเศษเฉพาะ

16. ให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นเจ้าภาพหลัก มีสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ร่วมเป็นหน่วยงานอำนวยการเพื่อดำเนินการในระบบใหม่

17. คนหลบหนีเข้าเมืองต้องมีมาตรการพิเศษ มียุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะไม่เน้น หลักการสิทธิมนุษยชน